

Formanden: Det 9de kongevalgte Medlem har saaledes taget det af ham stillede Vædringsforslag tilbage. Seg skal spørge, om Noget optager det. (Ophold.) Da Ingen optager det, er det og dermed tillige det dertil stillede Underændringsforslag bortfaldet.

Lehmann: Seg skal ikke opholde Thinget med at omtale Uttringer, som kun vedkomme mig personligt. Seg skal kun sige, at hvis Loddet skulde træffe den Valgfreds, hvortil jeg hører, er det med meget forskjelligt Bøllelse, at jeg tager Afsted fra dette Thing.

Finantsministeren: Seg vil kun tilfælde mig et Par Uttringer i Anledning af det Foredrag, vi hørte af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Sischer). Seg kan oprigtig talt ikke ret forståe, hvorledes det ærede Medlem i den Omstændighed, at jeg yttrede, at vi ogsaa efter 1877 kunde faae Brug for en Indkomstskat, s. Ex. til at reformere vor Skattelovgivning, kan søge en stærkere Grund til at vedtage denne Lov kun for een Skatteligning, thi det er ganske sikkert, at selv om den vedtages for to, vil Sagen komme til at foreligge for Thinget paany længe før 1877. Seg kan meget godt see, at man kan være af overordentlig forskjellig Mening om, hvorvidt Indkomstskatten under de nu tilstede værende Forhold i et større Omfang kan benyttes til at reformere vore andre Skatter, og jeg tilstaaer, at saalænge vor Underbalance er saa stor, som den er nu, antager jeg det ikke for rimeligt, at vi ville komme til at benytte den i denne Retning, idetmindste ikke i noget kjendeligt Omfang. Skulle vi foretage Reformen, maa det altsaa skee paa en anden Maade. Men jeg tror paa den anden Side ikke, at man ganske kan vise den Betragtning fra sig, at, naar denne Skat bliver noget nærmere bekjendt, og man kommer til ad Erfaringens Bølle efterhaanden at vinde et fast Grundlag for dens Bygning, vil det talsald være Noget, der kan fortjene moden Overveelse, om det ikke vil være rig-

tigt ogsaa at benytte den som et af de flere Midler, man kan have til at tilveiebringe en Forbedring i det hos os gjældende System for Beskatningen. Men dette er fuldstændigt en Fremtidstank, som ikke i Diebliffet foreligger, og Saameget er klart, at noget Saadant ikke vil kunne skee, uden at ogsaa dette Thing faaer fuld Frihed og Tid til at undersøge saa vigtige Spørgsmaal den allergrødigste Prøvelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af M. P. Bruun til Vædringsforslaget Nr. 2:

§ 6 under Lit. f. forandres „350“, „300“ og „250“ til henholdsvis: „400“, „350“ og „300“.

vedtoges med 25 Stemmer imod 14.

2) Underændringsforslag af Sessen til Vædringsforslaget Nr. 2:

§ 21, 2den Linie, imellem „Skattepligtige“ og „opkræves“ indfættes: „forfalder til Betaling for disse i tre Terminer, nemlig den 1ste Februar 1871, den 1ste August 1871 og den 1ste Februar 1872, hver Gang med en Trediedeel. Det“.

§ samme Paragraphs 5te Linie udgaaer Ordene: „til de i § 1 bestemte Tider“, og istedetfor indfættes: „den 31te Marts 1871, 30te September 1871 og 31te Marts 1872, ligeledes hver Gang med en Trediedeel af dette“.

Foran Ordet „Skattebeløb“ i samme Linie indskydes Ordet: „samlede“.

vedtoges med 32 Stemmer mod 17.

3) Vædringsforslag af Sessen (see ovenfor) med de saaledes vedtagne Forandring-

forfæstedes ved Navneopraab, der foretoges